

Bet. o. lovf. vedr. retsforholdet mellem arbejdsgivere og funktionærer.

somhed på seminarier, teknika, handels-gymnasier, handelsskoler og tekniske skoler samt højskoler, landbrugsskoler og husholdningsskoler m. v.

Endelig stilles der forslag om, at personer, hvis arbejde består i i øvrigt tilsvarende undervisning, inddrages under funktionærloven. Der sigtes herved bl. a. til undervisningsvirksomhed på aftenskoler og inden for forsvarrets civilundervisning samt sådanne øvrige former for undervisningsvirksomhed, der i det hele er af tilsvarende karakter som den inden for skolevæsenet og ved institutioner for videregående undervisning stedfindende virksomhed.

Det bemærkes, at en udtømmende opgøring af de af forslaget omfattede former for undervisningsvirksomhed vanskeligt lader sig give, og at de i det foregående nævnte områder derfor kun tjener som eksempler på de af forslaget omfattede grupper.

Til nr. 2.

Ændringsforslaget er en følge af ændringsforslag nr. 1, idet der inden for undervisningsområdet i mange tilfælde er et pligtigt antal undervisningstimer pr. uge, som er betydeligt mindre end det i øvrigt almindeligt gældende antal arbejdstimer pr. uge, som 15 timers reglen er baseret på.

Det bemærkes endvidere, at forslagsstillerne har forudsat, at kun den til egentlig undervisning medgåede tid kommer i betragtning ved bedømmelse af, hvorvidt personer, der beskæftiges med undervisning, opfylder den omhandlede betingelse for funktionærstatus.

Til nr. 3.

Ifølge gældende lov er de af sømandsloven omfattede funktionærer omfattet af funktionærlovens §§ 10-14 om organisationsret og mægling. Det foreslås, at de tillige inddrages under funktionærlovens § 2 a, som sikrer funktionæren godtgørelse i tilfælde af opsigelse, som ikke kan anses for rimeligt begrundet i funktionærens eller virksomhedens forhold.

Til nr. 4.

Ifølge den gældende lovbestemmelse forlænges opsigelsesvarslet med 1 måned for hvert tredje ansættelsesår, dog højst til 6

måneder. Dette foreslås ændret, således, at opsigelsesvarslet forlænges med 2 måneder for hvert tredje ansættelsesår, dog højst til 9 måneder.

Opnåelsen af det højeste opsigelsesvarsel forudsætter herefter 9 års anciennitet, og det forekommer rimeligt, at en arbejdsgiver, der har kunnet drage nytte af en arbejdstagers initiativ og arbejdsindsats i 9 år eller mere, yder en sådan medarbejder den forøgelse af trykgheden i ansættelsen, de forlængede varsler indebærer.

Til nr. 5.

Forslagsstillerne kan tiltræde, at det pålægges arbejdsgiveren at udrede afskedigelsesløn, men retten til denne bør opnås på kortere tid end foreslået af arbejdsministeren.

Til nr. 6.

Motiveringen for den foreslåede ændring er etablering af yderligere trykghed i ansættelsen.

Den nuværende lovtækt har ikke kunnet danne basis for gennemførelse af de i lovtæksten omhandlede godtgørelseskrav ved domstolene. Dette skyldes navnlig, at den nuværende lovtækt i realiteten indeholder en bevisbyrde-regel, hvorefter det er funktionæren, der skal bevise, at en stedfunden opsigelse ikke kan anses for rimeligt begrundet.

Med den nu foreslåede tekst lægges bevisbyrden over på arbejdsgiveren. Yderligere forhøjes erstatningsbeløbene som en konsekvens af ændringerne i bestemmelserne vedr. visse opsigelsesvarslers længde. De øvrige ændringer er af lovtæknisk art.

De foreslåede ændringer skulle etablere større sikkerhed mod „urimelige afskedigelser“ over for funktionærer med mange års anciennitet.

Til nr. 7.

Gældende lovs § 3 omhandler erstatning i tilfælde af, at funktionæren uberettiget nægtes adgang til eller bortvises fra tjenesten, og har således nær sammenhæng med opsigelsesreglerne og godtgørelsesreglerne, som er foreslået ændret under nr. 4 og 6. For så vidt angår den som nr. 07 foreslåede